

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

Dato: 25. november 2010
J.nr.: 10/28640

**Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 27
ad L 37.**

Spørgsmål nr. 27:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18/11-10 fra Dansk Røde Kors, jf. L 37 – bilag 4."

Svar:

Dansk Røde Kors har den 18. november 2010 sendt et uddrag af sit høringssvar vedrørende lovforslaget til Integrationsudvalget. Høringssvaret er kommenteret i Integrationsministeriets høringssnotat, der blev sendt til udvalget den 28. oktober 2010, jf. L 37 – bilag 1.

Dansk Røde Kors anfører bl.a., at der med midlertidig opholdstilladelse til det 18. år lægges et stort psykisk pres på unge, der har en vanskelig og ofte traumatisk flugt bag sig, at der kun vil være ringe incitament for de pågældende til at udnytte tiden i Danmark til at dygtiggøre sig, og at det kan være vanskeligt for kommunerne at finde passende uddannelses tilbud til de pågældende.

Jeg kan henvise til mit svar på spørgsmål nr. 4, hvoraf det bl.a. fremgår, at uledsagede mindreårige, der får midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget, har en række muligheder for at modtage hjælp og støtte, herunder tilbud om skolegang og kurser, under opholdet i Danmark. Kommunalbestyrelsen har mulighed for – afhængig af den enkeltes baggrund og kompetencer m.v. – at tilrettelægge tilbuddene sådan, at udlændingen opnår de bedst mulige forudsætninger for at kunne klare sig ved en tilbagevenden til hjemlandet efter udløbet af opholdstilladelsen.

Dansk Røde Kors anfører endvidere, at lovforslaget indebærer risiko for, at de unge vil flygte videre til andre lande i Europa og leve illegalt dér.

Jeg kan henvise til mit svar på spørgsmål nr. 7. Som det fremgår heraf, er der i EU-regi iværksat flere tiltag for at håndtere problemstillingen.

Dansk Røde Kors anfører derudover, at Danmark ved at oprette modtagecentre i de uledsagede mindreåriges hjemlande, hvor der ofte er væbnet konflikt, vil have vanskeligt ved at leve op til Genève-konventionerne.

Som det fremgår af høringsnotatets afsnit 3, er spørgsmålet om sikkerhed et centralt element i arbejdet med den praktiske etablering af centrene, og at det vil blive et krav til operatører af centrene, at der er tale om sikre forhold ved ankomsten, og at selve opholdet på centeret er sikkert. Hvis operatøren ikke selv er en myndighed, forudsættes de lokale myndigheder inddraget i at tilvejebringe den fornødne sikkerhed. I den forbindelse skal det understreges, at det er en forudsætning for, at et modtage- og omsorgscenter kan betragtes som havende rimelige og forsvarlige standarder, at personer, der opholder sig her, vil være i sikkerhed. Dette er en helt grundlæggende forudsætning.

Jeg kan endvidere henvise til mit svar på spørgsmål nr. 9.

Endelig anfører Dansk Røde Kors, at der er store usikkerhedsmomenter ved den nuværende type aldersundersøgelser, og at den bør kombineres med en modenhedsvurdering baseret på en samtale med en børnesagkyndig.

Som det fremgår af høringsnotatets afsnit 7, træffes udlændingemyndighedernes afgørelser om aldersfastsættelse på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte sag. I denne vurdering indgår alle sagens oplysninger. Retsmedicinsk Instituts sagkyndige vurdering af udlændingens alder indgår således som et moment blandt flere ved myndighedernes afgørelse. Udlændingemyndighederne lægger altid den laveste alder – inden for det aldersspænd, som Retsmedicinsk Institut vurderer, at udlændingen med størst sandsynlighed befinder sig i – til grund. Hvis det fremgår af Retsmedicinsk Instituts sagkyndige udtalelse, at udlændingen mest sandsynligt er mellem 17 og 21 år, bliver det lagt til grund, at udlændingen er 17 år.

Med venlig hilsen

Birthe Rønn Hornbech